

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616010210
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štíft
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1616010210.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Štífta a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci obžalovanej W. Y. a spol., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/82/2016 zo dňa 18. 09. 2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. novembra 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných W. Y., nar. XX.XX.XXXX a X. Y., XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/82/2017 zo dňa 18. 09. 2017 boli obžalovaná W. Y. a obžalovaný X. Y. uznaní za vinných z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

„napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojich detí S. Y., nar. XX.XX.XXXX, V. Y., nar. XX.XX.XXXX a K. Y., nar. XX.XX.XXXX, všetky bytom G. B., L. V. č. XX, vyplývajúcej im z ustanovenia § 62 zákona o rodine, deklarovanej im vo vzťahu k dcére S. rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 8P/250/2010 zo 07.06.2011, právoplatným dňa 26.08.2011 a vo vzťahu k dcéram V. a K. rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 8P/35/2014 z 18.11.2014, právoplatným dňa 20.12.2014, ktorými boli zaviazaní prispievať na výživu svojich dcér každý samostatne výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne k rukám starých rodičov B. Q., nar. XX.XX.XXXX a W. Q., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom G. B., L. V. č. XX, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc právoplatnosťou týchto rozhodnutí, resp. v zmysle predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne k rukám Detského domova v I. na O. ulici, kde boli dňa 24.11.2016 umiestnené V. a K. Y. na základe neodkladného opatrenia - uznesenia Okresného súdu Malacky z 28.10.2016, sp. zn. 8P/312/2016, si túto povinnosť obvinená W. Y. neplní vo vzťahu k dcére S. od 03.05.2013 a vo vzťahu k dcéram V. a K. od 23.01.2014 až doposiaľ a obvinený X. Y. si túto povinnosť neplní vo vzťahu k dcére S. od 11.07.2013 a vo vzťahu k dcéram V. a K. od 23.01.2014 až doposiaľ, s výnimkou obdobia od 05.11.2013 do 05.11.2014, kedy bol obvinený X. Y. vo výkone trestu odňatia slobody a vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k oprávneným deťom nahlásil, v dôsledku čoho po doposiaľ uhradených súm vznikol na výživnom dlh obvinenej W. Y. najmenej vo výške 3.616,99 eur a obvinenému X. Y. najmenej vo výške 1.195,53 eur, pričom v rozhodujúcom období bola obvinená W. Y. od 19.02.2014 do 21.07.2014 vedená ako uchádzač o zamestnanie, pričom z evidencie bola vyradená pre nespoluprácu, nepoberala dôchodkovú dávku ani dávku v nezamestnanosti, peniaze na živobytie si zabezpečovala prevažne krátkodobou brigádnickou činnosťou, obvinený X. Y. nebol evidovaný ako uchádzač o prácu, nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani iné štátne sociálne dávky, nepoberal dôchodkovú dávku ani dávku v nezamestnanosti, vo februári 2015 poberal nemocenskú dávku v dostatočnej výške, peniaze na živobytie si zabezpečoval prevažne

krátkodobou brigádnickou činnosťou alebo v pracovnom pomere, pričom od 02.11.2015 je evidovaný ako osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia, navyše tak obaja obvinení konali aj napriek tomu, že boli trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisovej značky 3T/49/2013 zo dňa 18.04.2013, právoplatným vo vzťahu k obvinenej W. Y. dňa 11.05.2013 a obvinenému X. Y. dňa 01.08.2013, odsúdení pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, obvinená W. Y. na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky a obvinený X. Y. na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 05.11.2014, pričom trestný rozkaz bol obvinenej W. Y. doručený dňa 02.05.2013 a obvinenému X. Y. dňa 10.07.2013."

Za uvedený prečin bol obžalovanej W. Y. podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov pre výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovanému X. Y. bol podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. m/ a § 38 ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko obaja obžalovaní podali proti nemu odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice súdu o hlavnom pojednávaní, ktoré bližšie písomne odôvodnil len obžalovaný X. Y. písomným podaním zo dňa 25. 01. 2018 v ktorom uviedol, že týždeň po hlavnom pojednávaní (konanom dňa 18. 09. 2017) uhradil dlžné výživné oprávnenej osobe B. Q. vo výške 1.600,- Eur.

Okresná prokuratúra Malacky sa k písomnému odvolaniu obžalovaného v lehote danej jej súdom nevyjadrila.

Krajský súd v Bratislave vykonal podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného X. Y. a zároveň podľa § 294 ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti oprávnenej osoby P. domova I.. R. X. Y. bol v upovedomení poučený o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, pričom si upovedomenie neprevzal a k doručeniu upovedomenia došlo spôsobom uvedeným v § 66 ods. 3 Tr. por.

Odvolací súd podľa § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil na verejnom zasadnutí dokazovanie, a to prečítaním listinných dôkazov: žiadosť B. Q. zo dňa 08. 10. 2018 z ktorej vyplýva, že má v opatere dcéru obžalovaných S. Y. a obžalovaní jej doplatili nejaké peniaze, nakúpili svojej dcére S. a začali sa snažiť pričom sa dohodli, že jej budú finančne prispievať každý mesiac a splácať dlžné výživné. Pokiaľ sa týka odpisov registra trestov oboch obžalovaných zo dňa 21. 11. 2018 tieto sú bez zmeny v porovnaní s oboznámenými okresným súdom.

Oprávnená osoba B. Q. na verejnom zasadnutí krajského súdu využila svoje právo a odmietla k veci vypovedať z dôvodu, že je matkou obžalovanej W. Y.. Dodala, že trvá na tom, čo písomne uviedla 08. 10. 2018 a zopakovala, že sa s obžalovanými dohodla na splácaní dlžného výživného. Doposiaľ však ešte nebolo nič uhradené, keďže peniaze majú obžalovanej prísť až teraz. Doplnila, že za 11 rokov jej už výživné nikto nevráti a čo sa týka darčiekov, tak obžalovaná ich kúpila jej vnučke ku sviatkom. Od obžalovaného X. Y. nedostala nič, žiadne peniaze, čo písal v odvolaní a ani jej vnučka nedostala od neho darčeky.

Obžalovaná W. Y. na verejnom zasadnutí krajského súdu sa pridržala toho, čo uviedla jej matka, teda oprávnená osoba B. Q. a chce výživné splácať. Čo sa týka trestu, vyjadrila nesúhlas s tým, aby jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Bude sa snažiť splácať dlžné výživné, avšak momentálne nepracuje a čo kúpila darčeky dcére k sviatku, tak s tým jej pomohol priateľ. Uzatvorila, že, keď kúpila niečo S. k sviatku, tak takisto k sviatkom kúpila niečo aj ostatným trom deťom, ktoré sú v detskom domove.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedla, že rozsudok prvostupňového súdu považuje za zákonný vo výroku o vine aj vo výroku o treste, a preto navrhla odvolania obidvoch obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaných podľa § 316 ods. 1 Tr. por., ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovanej W. Y. a odvolanie obžalovaného X. Y. nie sú dôvodné.

Treba hneď úvodom uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchali obžalovaní a že z ich konaní nastal tam uvedený následok.

Prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o výroku o vine a treste s tým, že vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne pričom v dôvodoch rozsudku riadne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaného dokazovania v naznačenom smere. Z odôvodnenia je zrejme ako sa vyrovnal s obžalobou ako aj s obhajobou obžalovaných, a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a uložených trestov čo do ich druhu a výmery tak, ako to predpokladá § 168 Tr. por. S dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa sa Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, v celom rozsahu stotožňuje a na tieto aj v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k správne záveru, že obžalovaní W. a X. Y. majú vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom, okrem iných, aj voči S. Y., nar. XX. XX. XXXX, V. Y., nar. XX. XX. XXXX a K. Y., nar. XX. XX. XXXX, ktorá im vyplýva z § 62 zákona o rodine, deklarovanej im vo vzťahu k dcére S. rozsudkom Okresného súdu Malacky zo 07. 06. 2011, sp. zn. 8P/250/2010, právoplatným dňa 26. 08. 2011 a vo vzťahu k dcéram V. a K. rozsudkom Okresného súdu Malacky z 18. 11. 2014, sp. zn. 8P/35/2014, právoplatným dňa 20. 12. 2014, ktorými boli obžalovaní zviazaní prispievať na výživu svojich dcér každý samostatne výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, pričom obžalovaná W. Y. si túto povinnosť neplní vo vzťahu k dcére S. od 03. 05. 2013 a vo vzťahu k dcéram V. a K. od 23. 01. 2014 až doposiaľ a obžalovaný X. Y. si túto povinnosť neplní vo vzťahu k dcére S. od 11. 07. 2013 a vo vzťahu k dcéram V. a K. od 23. 01. 2014 (s výnimkou obdobia od 05. 11. 2013 do 05. 11. 2014, kedy bol obvinený X. Y. vo výkone trestu odňatia slobody a vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k oprávneným deťom nahlásil) v dôsledku čoho po doposiaľ uhradených súm vznikol na výživnom dlh do podania obžaloby obžalovanej W. Y. najmenej vo výške 2.495,- eur a obžalovanému X. Y. najmenej vo výške 1.573,54 eur. Všetky tieto okolnosti neboli v konaní pred okresným súdom ničím a nikým spochybnené. Rovnako je nepochybné, že obžalovaní boli v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdení pre trestný čin zanedbania povinnej výživy - trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 18. 04. 2013, sp. zn. 3T/49/2013, právoplatným vo vzťahu k W. Y. dňa 11. 05. 2013 a vo vzťahu k X. Y. dňa 01. 08. 2013. Sporným nebolo ani to, že maloleté V. a K. Y. boli dňom 24. 11. 2016 dočasne zverené do starostlivosti Detského domova, O. ul. č. XX, I.. Obžalovaní napokon nerozporovali ani trvanie vyživovacej povinnosti po podaní obžaloby až do vyhlásenia rozsudku okresného súdu, pričom výšku výživného aj za toto následné obdobie prvostupňový súd správne prevzal z vyššie uvedených civilných rozsudkov Okresného súdu Malacky.

Možno teda zhrnúť, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa bolo spoľahlivo preukázané, že obžalovaní naplnili znaky objektívnej stránky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ a písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ a písm. j/ Tr. zák., pretože si neplnili riadne svoju vyživovaciu povinnosť, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (neplnenie vyživovacej povinnosti od mája 2013 do augusta 2017 vrátane, jednoznačne treba posudzovať ako po dlhší čas), a na viacerých osobách (ich nezaopatrené nepľnoleté deti - S. Y., nar. XX. XX. XXXX, V. Y., nar. XX. XX. XXXX a K. Y., nar. XX. XX. XXXX), a to aj napriek tomu, že už boli v

minulosti (v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch) právoplatne odsúdení pre spáchanie trestného činu zanedbania povinnej výživy (ako i z výkonu trestu odňatia slobody obžalovaný X. Y. prepustený). Prvostupňový súd správne kvalifikoval zavinenie oboch obžalovaných vo vzťahu k spôsobenému následku kvalifikovať ako priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Tr. zák. Odvolací súd len zopakuje, že obžalovaní vedeli, že majú vyživovaciu povinnosť na svoje maloleté deti, vedeli, že oprávnenej osobe (svedkyni B. Q. i detskému domovu podľa vyššie uvedeného), nehradia výživné a taktiež vedeli, že im nič nebránilo legálnou cestou zaobstaráť si prostriedky, z ktorých by bolo možné reálne poskytovať mesačné úhrady výživného v súdom stanovenej výške (obžalovaná Y.), resp. ak potrebné prostriedky už k dispozícii mali, potrebné výživné aj uhradiť oprávneným subjektom (obžalovaný Y.). Obžalovaní W. i X. Y. teda nehradili výživné nie preto, že ho hradiť nemohli, ale preto, že ho hradiť nechceli.

Pokiaľ sa týka druhu uložených trestov a ich výmer okresný súd u obžalovanej W. Y. nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť a u obžalovaného X. Y. okresný súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naopak, zistil jednu priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený, preto v jeho prípade správne došlo k úprave trestnej sadzby tým spôsobom, že vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom takto upravená sadzba je napokon 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov. Správne okresný súd zistil i to, že obaja obžalovaní W. Y. i X. Y. spáchali stíhaný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný ich trestný čin (zhodne vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Malacky pod sp. zn. 3T/49/2013). Vzhľadom na tieto okolnosti nemohol súd prvého stupňa uložiť žiadnemu z obžalovaných podmienený trest odňatia slobody (§ 49 ods. 2 a § 51 ods. 1 Tr. zák.) a do úvahy zjavne neprichádzalo ani uloženie alternatívneho trestu, napríklad trestu peňažného.

Uložené druhy trestov a ich výmery sú teda podľa odvolacieho súdu súladné s ustanovením § 34 Tr. zák. a spĺňajú všetky kritériá uvedené v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov.

Napokon správne rozhodol súd prvého stupňa, keď obžalovanú W. Y. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže táto nebola v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin a obžalovaného X. Y. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže tento bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (v trestnej veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/176/2009 trest odňatia slobody vykonal dňa 23. 08. 2012).

S poukazom na vyčerpávajúce odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj vzhľadom na správny faktický a právny rozbor prerokúvaného prípadu okresným súdom, odvolací súd uzatvára, že v dvojinstančnom súdom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa tak, ako už bolo spomenuté vyššie. Z rozhodnutia okresného súdu možno podľa názoru krajského súdu zrozumiteľne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností vyvodit' prečo a z akých dôvodov bolo rozhodnuté o vine a uložených trestoch.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.